

МОТИВИ КЪМ ПРИСЪДА ПО НОХД №753/2023г.:

Срещу подсъдимия Й. Н. В. от гр.Плевен е повдигнато обвинение за това, че:

За периода от неустановен ден през месец май 2022 година до 22.11.2022 година, в гр.Плевен, склонявал лице, ненавършило 14-годишна възраст- Ю. П. Б. ЕГН: ***** да наблюдава похотливо показване на човешки полови органи и мастурбация - престъпление по чл. 155б, ал.1 от НК.

Прокурорът поддържа обвинението срещу подсъдимия Й. Н. В. и моли съда да му определи наказание лишаване от свобода за срок от 2 години, като на основание чл.66 от НК бъде отложено с изпитателен срок от 4 години, както и пробационна мярка – задължителни срещи с пробационен служител.

Подсъдимият Й. Н. В. разбира обвинението за какво е, признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, отнася се критично към извършеното и моли съда за снизходителност при определяне на наказанието.

Упълномощеният защитник на подсъдимия Й. Н. В. адв. В. П. навежда правни доводи, че обвинението срещу подсъдимия В. е доказано по несъмнен начин и моли съда да определи наказание „Пробация“ при условията на чл.55 ал.1 т.2 б. „б“ от НК, като отчете чистото му съдебно минало, доброто му процесуално поведение, насочено към разкриване на обективната истина, демонстрирането на критично отношение към извършеното от него, *** и липсата на травми и вреди на пострадалия.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият Й. В. живее в гр. Плевен, като не учи и не работи. Прекарва времето си в разходки из града, като най-често пребивава в централната част на града и Градската градина.

На неустановен ден през месец май 2022г. на детска площадка в централната част на град Плевен подсъдимият се запознал с малолетния свидетел Ю. Б. /роден на ***/, който по това време си играел със свои връстници. Подсъдимият В. попитал детето как се казва, предложил му да си играят и след като спечелил доверието му и двамата се сприятелили, подсъдимият предложил на свидетеля Б. да отидат заедно в дома му. Подсъдимият качил малолетния Ю. Б. на електрическата си тротинетка, с която бил и го завел в жилището си, находящо се на адрес град Плевен, ул. ***. Двамата останали сами в помещение, обособено като спалня, след което подсъдимият попитал детето дали иска да играят на „джиджи-биджи“. Подсъдимият Й. В., затворил вратата на помещението и застанал до нея, за да не влезе някой, като казал на малолетния свидетел Ю. Б. да отиде на леглото му. Подсъдимият показал половия си член на детето и започнал да се

самозадоволява пред него, като стимулирал с ръка половия си орган, в резултат на което еякулирал на земята. След това подсъдимият и малолетния Б. излезли от жилището и отново отишли до детската площадка на която били малко по-рано, придвижвайки се с тротинетката на подсъдимия.

Постепенно във времето подсъдимият Й. В. спечелил освен доверието на детето, така и това на *** му- свидетелката Б., като станали семейни приятели. Близостта между подсъдимия и малолетния Ю. Б. се задълбочила, като през месеците от юни до ноември 2022г. двамата прекарвали голяма част от времето си заедно, включително и в дома на подсъдимия, където действията на подсъдимия В. да мотивира лице, ненавършило 14-годишна възраст- Ю. Б. да наблюдава похотливо показване на половия му орган и мастурбация продължили. Подсъдимият започнал почти ежедневно да ходи до дома на детето и да го взима от там с тротинетката си, като обичайно го водел в жилището си, където показвал половия си член и се самозадоволявал пред него, като стимулирал с ръка половия си орган, в резултат на което еякулирал. Подсъдимият водел малолетния Б. неколkokратно и в парк *** в град Плевен, където отново извършвал горепосочените действия.

Междувременно в Първо РУ на МВР град Плевен била получена оперативна информация, за това, че подсъдимият Й. В. поддържа реводни контакти с малолетния Ю. Б., *** в *** училище *** град Плевен. На 23.11.2022г., с цел проверка на същата, свидетелката М.Т.- *** в „Детска педагогическа стая“ в сектор „Криминална полиция“ при Първо РУ на МВР град Плевен, на която подсъдимият бил служебно известен, посетила заедно със свой колега горепосоченото учебно заведение. При проведен разговор с малолетния Ю. Б., той им споделил за случващото се през последните месеци, както и че последната му среща с подсъдимия била на 22.11.2022г. Подсъдимият бил установен от полицейските служители и задържан за срок до 24 часа. Пред свидетелите И.Д. и Ц.С.- полицейски служители в Първо РУ град Плевен той потвърдил разказаното от детето.

С протокол за доброволно предаване от 24.11.2022г. подсъдимият Й. В. предал на органите на полицията 1 брой мобилен телефон “***” с IMEI 1: ***** и IMEI 2: *****.

В хода на разследването била назначена и извършена съдебно-психиатрична и психологична експертиза по отношение на подсъдимия В.. Видно от заключението на вещите лица *** Л.Т., *** Е.К. и *** А.И. е, че при Й. В. е установена лека умствена изостаналост, наличие на значително нарушение на поведението, изискващо грижи или лечение и педофилия, като наличието им заедно и поотделно не са психични разстройства, които са възпрепятствали психичната му годност да разбира свойството и значението на извършеното или да ръководи постъпките си към периода на инкриминираното деяние. Й. В. е могъл да възприема, запаметява и понастоящем да възпроизвежда факти и събития, касаещи разкриването на обективната истина във връзка с инкриминираното деяние, но с характерния

за наличната при него лека умствена изостаналост конкретно-образен характер на даваните показания. Има съхранена психична годност да разбира смисъла на извършваните следствени действия спрямо него и не е налице медицинска пречка, която да възпрепятства участието му във фазите на водения срещу него наказателен процес. При установяване на вида и налагане на наказателна мярка от съдебна инстанция, Й. В. може да разбира смисъла ѝ, тоест спрямо него може да бъде реализирана наказателна отговорност. Експертизата не е констатирала при него психични психотични деструкции, както по време на инкриминираното деяние, така и понастоящем, които да могат приравнени към промяна на съзнанието по смисъла на закона да са медицинска предпоставка за прилагането на принудителни медицински мерки по смисъла на чл.89 от НК спрямо него. Й. В. демонстрира непълни, противоречиви и неточни показания за сексуалността и самия полов акт, като има трудности при разбирането на собствената сексуалност и изразяването ѝ по подходящ начин, а недостатъчното ѝ познаване води до последващи проблеми в сексуалното поведение. Той не умее да спазва граници, да следва социокултурни правила, да изразява адекватно и потиска в определен контекст своите сексуални мисли, импулси и нужди, което води до сексуално дезинхибирано поведение. При Й. В. е налице разстройство в сексуалното влечение *** (***) и склонност към сексуално насилие у него.

В хода на разследването била назначена и извършена съдебно-психиатрична и психологична експертиза. Видно от заключението на вещите лица *** Л.Т. и *** А.И. е, че при детето Ю. Б. не са установени данни за психично разстройство, специфично за детството или юношеството, като същото е клинично психично здраво. Няма основание да се коментира недоразвитие на паметовите способности или интелектуален дефицит, който да препятства годностите за фиксиране, ретенция и репродукция на факти и обстоятелства, включително свързани с инкриминираното деяние. Детето Ю. Б. е в състояние правилно да възприема, да запамятава и да възпроизвежда конкретно-образно факти и събития от значение за разкриване на обективната истина. При него не са установени данни за болестно повишена внушаемост и склонност към фантазмени преживявания. Към времето на инкриминираното деяние и понастоящем детето Ю. Б. е малолетно, във възраст, в която все още не са развити годностите за разбиране и ръководене на постъпките, както и за противодействие при упражнено психическо или физическо насилие, тоест няма изградена деликтозащитна способност. При него не са установени данни за травматични преживявания, тоест не са налице данни за преживяването на събитията, от които то се жалва, като такива, които не може да преработи. Не са отчетени емоционални и поведенчески промени, които да могат да бъдат свързани пряко с травматично събитие, тъй като поради ниската си възраст детето не е възприело случилото се с него като оказано насилие с неприемлив сексуален характер. Същевременно е налице известно притеснение основно поради реакциите на околните, както и страх от агресия от страна на извършителя.

В хода на разследването била назначена и извършена техническа експертиза на предадения от подсъдимия с протокол за доброволно предаване от 24.11.2022г. 1 брой мобилен телефон “****” с IMEI 1: ***** и IMEI 2: *. Видно от заключението на вещото лице К.Т. е, че същият не съдържа съхранени видео-файлове или снимкови материали с порнографско съдържание. Във фото-приложение е разпечатана кореспонденция на ползвателя на мобилния телефон, а именно: фейсбук месинджър с потребителски имена ***, ***, ***, ***; Вайбър- с имена записани в телефонния указател като ***, ***. Експертизата е предоставила и компакт диск като приложение към нея, на който е записана аудио кореспонденцията във Вайбър между *** и ***.

Горната фактическа обстановка се установява от направените самопризнанията на подсъдимия Й. Н. В. и обявени от съда по реда на чл.372 ал.ІV от НПК, както и от всички събрани доказателства в досъдебното производство, приобщени към доказателствения материал по делото по реда на чл.283 от НПК – показанията на свидетелите Ю. П. Б., П. Б. Б., М.Х.Т., И.Ц.Д. и Ц.А.С., от заключението на вещото лице *** К.Т. по назначената съдебно-техническа експертиза, от заключението на вещите лица *** Л.Т., *** Е.К. и *** А.И. по назначената съдебно-психиатрична и психологична експертиза по отношение на подсъдимия В., заключението на вещите лица *** Л.Т. и *** А.И. по назначената и изготвена съдебно-психиатрична и психологична експертиза по отношение на Ю. Б., от заключението на вещото лице К.Т. по назначената и изготвена съдебно-техническа експертиза, характеристична справка на подсъдимия, свидетелство за съдимост на подсъдимия, и други писмените доказателства.

При така приетото за установено от фактическа страна съдът счита, че с действията си подсъдимият Й. Н. В. е осъществил от обективна и субективна страна състав на престъпление по смисъла на чл. 155б, ал.1 от НК.

От обективна страна подсъдимият Й. Н. В. в периода от неустановен ден през месец май 2022 година до 22.11.2022 година, в гр.Плевен, склонявал лице, ненавършило 14-годишна възраст- Ю. П. Б. ЕГН: ***** да наблюдава похотливо показване на човешки полови органи и мастурбация – престъпление по чл.155б ал.1 от НК. От обективна страна престъплението по чл. 155б, ал.1 от НК е формално престъпление, като с него се засягат обществените отношения свързани с опазване половата неприкосновеност на личността. Осъществяването на съставомерните му признаци се състои в склоняване на лице, ненавършило 14-годишна възраст, да участва или да наблюдава действителни, виртуални или симулирани полови сношения между лица от еднакъв или различен пол или похотливо показване на човешки полови органи, содомия, мастурбация, сексуален садизъм или мазохизъм, а субект на престъплението е всяко наказателно отговорно лице. Обективните белези на престъпния състав по чл. 155б, ал.1 от НК са: 1 - лице, ненавършило 14- годишна възраст, и 2 - склоняване на лицето към посочените действия. Доколкото деянието е формално престъпление, неговата

съставомерност не зависи от съгласието на малолетно пострадало дете. Съдържанието на понятието "склоняване" следва да се тълкува като уговаряне, убеждаване, мотивиране на малолетно лице, за да наблюдава осъществяване на описаните в разпоредбата на чл. 155б НК действия. Склоняването на това лице може да стане и с непротивоправни действия, както е и в настоящия случай. Подсъдимият Й. В. с действията си, изразяващи се в психическо въздействие върху волята на пострадалото дете Ю. Б. /изграждане на доверителна връзка с детето чрез телефонни разговори, срещи, съобщения, интерес по отношение на ежедневието, както и чрез участието му в детски игри с него/, е убедил последното /мотивирал го е/ да наблюдава похотливо показване на половия му орган и мастурбацията извършена от него.

От субективна страна подсъдимият В. е извършил деянието при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2 НК, подсъдимият е разбирал свойството и значението на извършеното, като не само е съзнавал обществено опасният характер на деянието си /склоняване на малолетно лице да наблюдава похотливото показване на половия му орган и мастурбацията му/ и неговите последици, но наред с това е искал и тяхното настъпване, при което е реализирал намерението си. Подсъдимият е съзнавал и обстоятелството, че извършва посоченото деяние спрямо лице, което не е навършило 14-годишна възраст.

За извършеното от подсъдимия Й. В. престъпление по чл.155б ал.1 от НК, законодателят е предвидил наказание лишаване от свобода до шест години. При определяне конкретния размер на наложеното наказание, съдът взе предвид наличните смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, а именно - добри данните за личността на подсъдимия, чистото му съдебно минало, обуславящи невисока степен на обществена опасност на дееца; оказано съдействие при разследването и разкаянието му.

В случая обаче следва да се отчетат и отегчаващите отговорността на подсъдимия В. обстоятелства: висока степен на обществената опасност на деянието, предвид механизма на извършването му. Затова настоящият съдебен състав счита, че констатираните смекчаващи отговорността на подсъдимия Й. В. обстоятелства, разгледани в комплекс с отегчаващите, не се явяват многобройни такива, а сред тях няма изключително по своята същност, което да обуславя по-ниската степен на обществена опасност на извършеното от подсъдимия деяние от типичната за този вид престъпление, поради което и най-лекото предвидено в закона наказание да се явява несъразмерно тежко за извършеното от подсъдимия. Самопризнанието на подсъдимия В. не се взе предвид от съда като смекчаващо отговорността обстоятелство, защото то са отчита от закона на друго основание: при приложението на чл. 373, ал. 2 вр. чл. 371, т. 2 от НПК представлява признаване изцяло на обвинението и е послужило за провеждането на диференцираната процедура по глава 27. Затова съдът не прие доводите на защитата за наличие в случая на многобройни и/или изключителни смекчаващи отговорността на подсъдимия

В. обстоятелства. Така, съдът счита за справедливо и съответно на извършеното, да наложи на подсъдимия В. наказание в условията на чл.54 НК, при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, в размер под средния предвиден от закона, а именно – една година и шест месеца лишаване от свобода за извършеното престъпление по чл.155б ал.1 от НК. Предвид законовата редукция по чл. 58а, ал. 1 НК, така определеното наказание се намали с една трета и на подсъдимия се определи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година.

Съдът счита, че в конкретиката на казуса, не следва наложеното на подсъдимия наказание „Лишаване от свобода“ да се търпи от него ефективно. Налице са всички материално-правни предпоставки за приложението на чл. 66, ал. 1 от НК по отношение на подсъдимия - той не е осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, наложеното му наказание лишаване от свобода е за срок до 3 години и за постигане целите на наказанието по чл. 36 от НК и преди всичко за поправянето на подсъдимия, условното осъждане ще бъде достатъчно средство за превъзпитанието му, предвид изразената критичност и факта че е *** с добри характеристични данни. Поради това съдът, прие че налагането на ефективно наказание лишаване от свобода по отношение на подсъдимия, би било ненужно тежка репресия срещу личността му. За това съдът отложи изтърпяването на така определеното наказание „лишаване от свобода“ и като съобрази от една страна ниската степен на обществена опасност на личността на дееца, а от друга изключително високата степен на обществена опасност на деянието, счита, че следва това да е за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила. Неоснователно е направеното искане от прокурора през време на изпитателния срок да бъде постановена пробационна мярка, тъй като следва да бъде предоставена възможност на подсъдимия В. да завърши вечерно средното си образование и паралелно с това да работи. Т.е. да изпълни задължението си по чл.66 ал.4 от НК.

Наложеното на подсъдимия Й. В. наказание, съдът счита за справедливо и съответстващо на тежестта, обществената опасност на деянието и дееца и моралната укоримост на престъплението. Наказанието е подходящо да повлияе на подсъдимия поправително и превъзпитателно към спазване на законите и добрите нрави, да му въздействат предупредително и да го възпрат да върши други престъпления. Наказанието е необходимо и достатъчно и за постигане на генералната превенция с оказване на възпитателен и предупредителен ефект върху другите членове на обществото.

Съдът счита, че това по вид и размер наказание, а именно – една година лишаване от свобода, като на основание чл.66 ал.1 от НК изпълнението на наказанието е отложено с тригодишен изпитателен срок, считано от влизане на присъдата в сила, ще изпълни целите на специалната и генералната превенция, визирани в чл.36 от НК.

Съдът осъди на основание чл. 189, ал.3 от НПК подсъдимия Й. Н. В. с

ЕГН ***** да заплати направените деловодни разноси в досъдебното производство в полза на ОД на МВР – гр.Плевен в размер на 1810,50лв.

Вещественото доказателство - мобилен телефон марка *** модел ***, на основание чл.53 ал.1 б. „а“ от НПК се отнема в полза на държавата.

По гореизложените съображения съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: